

РЕШЕНИЕ

№ 1449

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11189** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. М. Ц., чрез адв. П. М. Г. от АК – П., против Решение от 12.09.2023г. по АНД № 14261/2022 година по описа на СРС, НО, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0002889 от 26.09.2022 година на изпълняващия длъжността Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С., с което на П. М. Ц. е наложена глоба в размер на 2000 лева за извършено нарушение на член 18, т.4 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 година за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка на Министъра на транспорта.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението на СРС, като постановено в нарушение на материалния закон, доколкото се обосновава неправилна правна квалификация в НП на описаното деяние, тъй като същото е следвало да бъде подведено под нормата на чл. 93, ал. 2 от ЗавП. Моли съдът да отмени постановеното решение като незаконосъобразно и постанови ново, с което да отмени издаденото наказателно постановление.

Ответникът – изпълняващият длъжността Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С., не се явява и не се представлява, не изразява

становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 15.07.2022 година, около 07.40 часа в [населено място], на „Околовръстен път“, 100 метра след кръстовището на [улица]с посока [населено място], бил спрял за проверка П. М. Ц., който управлявал влекач „Скания“, рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] , и двете собственост на „Брайт КонсултИнг“ ЕООД с поставена на предното стъкло табела „Превоз за собствена сметка“ от [населено място] до [населено място]. Към момента на проверката товарният автомобил бил празен от товар. Водачът П. Ц. представил празна бланка на заповед за извършване на превоз за собствена сметка без попълнени реквизити за дата, час, маршрут на движение и вид на товара (приложена по административнонаказателната преписка). Във връзка с установеното в хода на проверката от служител на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. бил съставен АУАН № 326562 от 15.07.2022 година за нарушение на член 18, т.4 от Наредба Н-8 от 27.06.2008 година за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка на Министъра на транспорта, въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка СРС, 21-ви състав, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното производство свидетелски показания на актосъставителя. Въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички законоустановени в чл.57 от ЗАНН реквизити, че извършването на нарушението от страна на санкционираното лице е безспорно доказано, тъй като приетата от АНО за установена фактическа обстановка се подкрепя от приобщените по делото доказателства, както и че правилно е приложен материалния закон.

Така постановеното решение е правилно поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът трябва да представи при поискване от страна на контролните органи заповед на ръководителя на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, в която заповед следва да са посочени датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара.

Разпоредбата на чл. 93 ЗАВП въвежда два състава на административно нарушение – по ал. 1 - извършване на превоз без изобщо да има „редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни

актове по прилагането му”; по ал. 2 - извършване на превоз, за което има издадени такива документи, но не ги представи в момента на проверката. В случая става въпрос за „формално нарушение“. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние. Не се споделят доводите на касатора, че неправилно деянието е квалифицирано по чл.93, ал.1 от ЗавП, доколкото в случая се касае за представяне на празен лист, което е еквивалентно на липса на такъв документ, както правилно е приел въззивният съд. Неоснователни се явяват и твърденията на касатора за неточно описание на нарушението и правната му квалификация. В АУАН и в НП не се констатира яснота както във фактическото описание на нарушението, така и в посочената за нарушена разпоредба на чл. 18, т.4 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г.

С оглед гореизложеното, потвърждавайки наказателното постановление, районният съд е постановил съдебен акт при липса на цитираните от касатора пороци. Поради това обжалваното решение следва да се остави в сила.

Предвид този изход на спора, на ответника по касация се следват разноски, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл.222, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.09.2023г. по АНД № 14261/2022 година по описа на СРС, НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.